

Pr. Sever Negrescu

DIN CUVINTE R STIGNITE

Carte tip rit cu binecuvântarea
Înaltpreasfin itului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei i Bucovinei

Editura Doxologia
Ia I, 2012

Pr. Sever Negrescu – n. Husnicioara, Mehedinți
1980 – **debutează** cu poezie în revista Familia, fiind
încurajat de către Ana Blandiana și Al. Cistelean

2001–2008: consilier cultural al Arhiepiscopiei
Craiovei

Din 2001 – **membru al U.S.R.**

Publică mai multe volume de poezie, eseuri, me-
ditații duhovnicești. Este întâlnit în paginile principa-
lelor reviste literare (Familia, Luceafărul, România li-
terară, Ramuri etc). **Referințe critice:** Alex Ștefănescu,
Al. Cistelean, Constantin Căblean, Paul Aretzu, Edith
Horvath, Florea Miu, Alexandru Spânu, Alexandru Sfâr-
lea, Cornel Ungureanu

CUPRINS

Apocalips timpurie	5
Apus senin	6
Credo	7
Poveste	8
Rug ciune	9
Taina	10
Na terea	11
Liturghia	13
Crucea	14
P catele	15
Atras de Înviere	16
Desp r irea de P mânt	17
Iarna	18
P cat	19
Memoria prezentului	23
Sfat	24
Închisorile pelerinului	25
În rug ciune	26
Doar El	27
F r Dumnezeu	28
Taci	29
Istorie	30
La locurile sfinte	31
Raiul	33
Mâine	34
Cununie	35
Pa tele	36
Cine este... ..	38
Fulgerul	40
Poc in a lui Iuda	41
Concomitent	42
Antimis	43
Vinerea Mare	44

Adunare	45
Din cuvinte r stignite	46
Rod	48
Leg turi	49
A vrea... ..	50
De câte ori... ..	51
Prin Înviere	53
Psalm	54
Iubirea	55
Timp i joc	56
Ochiul murdar	57
Priceasn 1	58
Priceasn 2	61
Priceasn 3	63
Dun rea	64

Apocalipsa timpurie

Sufletul meu este trist
(îl doare cerul până în mîna dușmănilor
gîndurile nu-l mai recunosc
crucea de pe el s-a cariat încet
lege cu lege...)

Sufletul meu nu mai are ochi
(să vad în jur lumina căzută din cer
ca o piatră roșie din apă și sânge
sufletul meu este adunat
cuvinte din Cuvânt)

Sufletul meu plînge acum
(topind ghețurile din trupul soarelui
pentru venirea celui de-al doilea potop
sufletul meu este aruncat
prin aer în jur)

Apus senin

o margine de cer senin
îmi curge prin inimă târziu
în noaptea existenței mele
încet îmi fier de venin
sângele albastru – străveziu
înseninează privirea-mi cu stele

tâmpilele îmi bat puternic
porțile de biserică cizute
respir ca o mireasă de zăpadă
la apus de gând eretic
înconjurat de vorbe mute
de amintiri ce vor că-n iad să ard

unde ești Doamne Dulce Sfinte
spune-mi acum când noaptea s-a făcut
îmi este cald și teamă rece...
sfios Te caut dincolo de cuvinte
ca un Homer cretin și mut
nu mă uita să pierd ca verbul care trece

CredO

Am pus picioare soarelui
lumân ri din cear curat
pentru a merge pe p mânt
i vulcanii au râs cu pucioas

Am pus mâini p mântului
miresme de smirn curat
pentru a atinge-n rug ciune cerul
i norii au plâns cu stele

Am pus ochi stelelor
candele din untdelemn curat
pentru a se vedea între ele
i oamenii s-au r sculat

Am pus cerului cruce la gât
din lemn de m slin verde
pentru a pip i coasta împuns
i lumea a-nceput a crede

PovestE

Focul are-un obicei
când deschid u a la sob
s desfac -n glas de miei
via a înghe at -n vorb

Rugăciune

Spală-mi Doamne praful de pe suflet
prin cuvânt aprins din nevedere
urcă-mă din nou la Tine-n umbrelă
pe de-a-ntregul rupe-mi tainica durere

Rogu-Te Părinte Sfinte îndoială
nu mi-o răstigni pe drum
pune-o-ntr-o icoană seara
când îți soarele adoarme-n scrum

Își ne rugăm alături mâine
ardere de tot în zori de vecie
eu pentru un Trup de Pâine
Tu pentru cereasca mea Împărăție